

Tinctura Strychni
 Tubera Aconiti
 „ Jalapae
 Vinum Stibio-Kalii tartarici
 Zincum chloratum
 „ sulfuricum
 „ valerianicum

101.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 22 stycznia 1922 r.

w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 4, poz. 19), zarządza się co następuje:

§ 1. Dotychczasowe przepisy, dotyczące organizacji, rozmieszczenia, zakresu działania i toku czynności władz, instytucji i urzędów skarbowych (rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 23 września 1921 r. Dz. U. R. P. № 101 poz. 724), utrzymuje się w mocy ze zmianami, wymienionymi w następujących paragrafach.

§ 2. Naczelne kierownictwo całej administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej obejmuje w miejsce zniesionego departamentu skarbu Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej—Ministerstwo Skarbu.

Bezpośrednie sprawowanie administracji skarbowej na obszarze województwa poznańskiego (art. 9 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r.—Dz. U. R. P. № 64 poz. 385) należy do izby skarbowej w Poznaniu; na obszarze zaś województwa pomorskiego — do izby skarbowej w Grudziądzu. Likwidację spraw znajdujących się w departamencie skarbu Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, a dotyczących sekwestru spirytusu i cukru oraz akcji rozprzedaży przez wydział skarbowy Naczelnej Rady Ludowej asygnat 5% wewnętrznej pożyczki z r. 1918 przeprowadzi izba skarbową w Poznaniu.

§ 3. Pod wyłączną kompetencję Ministerstwa Skarbu podpada:

- 1) stawianie wniosków do ciała ustawodawczego na wydawanie nowych ustaw lub zmianę istniejących,
- 2) wydawanie lub zmiana rozporządzeń,
- 3) interpretacja przepisów ustawowych i postanowień zawartych w rozporządzeniach, co do stosowania których władze podległe bezpośrednio Ministerstwu Skarbu mają wątpliwości,
- 4) tworzenie i organizacja władz, instytucji, kas i urzędów w zakresie skarbowości państwowej,
- 5) mianowanie, przenoszenie, zwolnienie od służby, przenoszenie w stan spoczynku urzędników

skarbowych z wyłączeniem 4 najniższych stopni służbowych, które wchodzi w rozszerzony zakres działania dyrektora izby (§ 11 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 23 września 1921 r.—Dz. U. R. P. № 101 poz. 724),

- 6) zezwalanie na pobór emerytur i darów z łaski zagranicą,
- 7) przyjmowanie ponowne do służby państwowej urzędników, oddalonych w drodze karnej lub dyscyplinarnej,
- 8) rozstrzyganie wszystkich spraw, unormowanych przepisami o służbie państwowej, których orzecznictwo według dotychczasowych przepisów należało do władz centralnych.

§ 4. Kompetencji Ministerstwa Skarbu zastrzega się dalej:

- 1) zarządzanie odpisów lub zwrotów prawomocnych danin, lub umorzenia innych roszczeń Państwa, jeżeli zarządzenie nie jest konieczne z powodu nieściągalności albo żądanie strony nie opiera się na tytule prawnym, a kwota, o którą w poszczególnym wypadku chodzi, przenosi 100.000 mk. (rozszerzony zakres działania izby skarbowej określony w § 28 ust. ostatni rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 23 września 1921 r.—Dz. U. R. P. № 101 poz. 724),
- 2) zezwalanie na przekroczenia i przenoszenia ustanowionych kredytów,
- 3) sprawy dotyczące zaliczek, pożyczek udzielonych organom samorządowym, urzędom i instytucjom,
- 4) nabywanie realności, nabywanie lub sprzedaż kapitałów, rent trwałych i innych terminem nieograniczonych rent,
- 5) zawieranie ugód i jednostronne zrzekanie się praw przy spornych lub niepewnych roszczeniach prawnych, w sprawach kupna, sprzedaży lub innych sprawach, należących do orzecznictwa sądów zwyczajnych, jeżeli suma, o którą idzie, przenosi 100.000 mk.

§ 5. W zakresie działania Ministerstwa Skarbu pozostaje, prócz naczelnego kierownictwa wymiaru i poboru wszystkich danin państwowych:

- 1) wydawanie zarządzeń co do przestrzegania wzajemności względnie zarządzeń odwetowych w dziedzinie podatków bezpośrednich,
- 2) wydawanie zarządzeń w myśl ustawy przeciw uchylaniu się od podatków z dnia 26 lipca 1918 r., uzupełnionej rozporządzeniem z 24 czerwca 1919 r., a wprowadzonej rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Prusk. z 12 listopada 1920 r. (Dz. U. Min. b. dzieln. pr. № 70 p. 504),
 - a) na zasadzie § 21 w sprawie określania władz, które mają rozstrzygać o wnioskach na zwolnienie od dania zabezpieczenia i dopuszczalnych środków prawnych,
 - b) na zasadzie § 29 w sprawie całkowitego lub częściowego uwolnienia od obowiązku dania zabezpieczenia,

- 3) rozstrzyganie wszystkich tych spraw w dziedzinie podatków konsumcyjnych i monopolów, których wartość przedmiotu nie da się wyrazić w pieniądzu, o ile rozstrzyganie w pierwszej instancji według dotychczasowych postanowień należało do władzy centralnej.

§ 6. Zastrzeżone według obowiązujących ustaw Ministerstwu Skarbu współdziałanie przy zatwierdzeniu budżetów i statutów podatkowych związków samorządowych i korporacji prawa publicznego, poza tym w zakresie działania Ministerstwa Skarbu.

§ 7. W sprawach kasowych i rachunkowych zastrzega się Ministerstwu Skarbu nadzór i kontrolę we wszystkich gałęziach administracji oraz nadzór i kontrolę wogóle nad dochodami i wydatkami państwowymi w granicach istniejących przepisów.

§ 8. Sprawy dotyczące nadzoru nad zakładami ubezpieczeń z wyjątkiem ubezpieczeń społecznych (udzielanie zezwoleń na zakładanie towarzystw ubezpieczeń, zatwierdzanie podstaw technicznych i warunków polisowych) przechodzą na Ministerstwo Skarbu.

§ 9. Dotychczasowy zakres działania Departamentu Skarbu Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej w sprawach spółek akcyjnych (rejestracja, podwyższenie kapitału, nadzór i t. d.) zastrzega się Ministerstwu Skarbu.

§ 10. We wszystkich niewymienionych wyżej sprawach, w których na podstawie obowiązujących przepisów orzekało dotąd Ministerstwo b. dzielnicy pruskiej (departament skarbowy) bądź to w toku instancji, jako najwyższa instancja, bądź też jako władza administracyjna lub nadzorcza, należy orzecznictwo i wydawanie zarządzeń do władzy skarbowej II instancji jako instancji ostatecznej.

W sprawach tego rodzaju, co do których w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie orzeczenie lub zarządzenie już wydano, a wniesiony przeciw temu środek prawny nie został jeszcze przez Ministerstwo Skarbu b. dzielnicy pruskiej ((departament skarbowy) załatwiony, należy sprawę na nowo rozpatrzyć i wydać ponowne załatwienie w instancji ostatecznej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do administracji celnej i nie narusza w niczym rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1921 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie tymczasowego ustroju władz i urzędów celnych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 39 poz. 244).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1922 r.

Minister Skarbu:
Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

102.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 28 stycznia 1922 r.

celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1921 w przedmiocie opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50, poz. 307) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1921 r. w przedmiocie opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. r. 1922, № 2, poz. 9) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Wyrób drożdży prasowanych odbywać się może wyłącznie w urządzonych na ten cel fabrykach, pędzących spirytus (w gorzelniach drożdżowo-spirytusowych) i w specjalnych zakładach nieprzerabiających zacierów i odpadków drożdżowych na spirytus (w drożdżowniach niepędzących spirytusu).

W browarach można przerabiać drożdże płynne piwne na prasowane pod warunkiem uzyskania na ten cel pozwolenia władzy skarbowej II instancji i pod warunkiem zastosowania się do ogólnych przepisów i wymagań dotyczących wyrobu drożdży prasowanych.

Wypęd spirytusu w gorzelniach drożdżowych podlega ogólnym przepisom o wyrobie spirytusu z uwzględnieniem specjalnych przepisów dotyczących wyrobu drożdży prasowanych.

§ 2. W drożdżowniach, w których nie pędzi się spirytusu nie mogą być ustawione przyrządy destylacyjne; takie drożdżownie nie mogą mieć wewnętrzного połączenia z gorzelniami, destylarniami i browarami.

§ 3. Rok obrachunkowy dla drożdżowni (kampanja) rozpoczyna się 1 października jednego roku, a kończy się 30 wrześnianastępnego roku.

Okres ruchu winien być oznajmiony i nie może być krótszy niż 3 dni.

§ 4. Drożdżownie niepołączone z pędzeniem spirytusu obowiązane są zgłosić, w jaki sposób użyte będą odpadki i pozostałości z fabrykacji drożdży.

Jeżeli te odpadki będą wywożone, wówczas każdy ich transport należy zaksiążkować w książce obrachunkowej z wyznaczeniem ilości wywiezionych odpadków, imienia i nazwiska nabywcy i miejscowości, do której transport wysłano.

O ile odpadki takie będą niszczone, jako nie nadające się do użytku, wówczas niszczenie ich winno się odbywać w obecności organów skarbowych kontrolujących drożdżownie, które mają spisać akt i dołączyć go do odnośnej pozycji rozchodu książki obrachunkowej. W drożdżowniach, w których odpadki drożdżowe ulegają stale niszczeniu i które posiadają w tym celu odpowiednie urządzenia (odpływy do głównego ścieku i t. p.) nie należy spisywać aktu niszczenia odpadków drożdżowych.